

Kdo se modlí, ať se postí.
Kdo se postí, ať je milosrdný.

Sestry a bratři,

opět společně vstupujeme do postní doby. K čemu nám má sloužit? Především k tomu, abychom si více uvědomili duchovní podstatu vlastní existence na tomto světě a také k tomu, abychom se zamysleli nad hodnotami, na kterých skutečně záleží. Půst není o hladovění, sebezápor není o sebetřýznění, v modlitbě nemáme zažívat strach a smutek. Ale je správné zamyslet se nad tím, jak se máme dobře a jestli mají stejné možnosti lidé kolem nás. A to je také nosná myšlenka Postní almužny – odepřít si něco příjemného, co nutně k životu nepotřebujeme nebo nějaké peníze ušetřit jen tím, že budeme odpovědní a střídmi.

Je to věc Vaší volby. Možností je mnoho. Vedle nich bych tip pro Vás na tuto postní dobu přece jen měl. Jednou z oblastí, kde se v celé společnosti nejvíce plýtvá, jsou potraviny. Bez jídla se neobejdeme, ale ... ?

Odhadem se až třetina všeho vyprodukovaného jídla na světě vyhodí nebo znehodnotí. Pokud by byly tyto potraviny zachráněny, nasytily by se jimi asi tři miliardy lidí. V Evropě připadá na jednoho člověka 96 až 115 kg vyhozeného jídla za rok. Více než polovinu vyhodí domácnosti, 30 % se vyhodí při výrobě a zpracování, 12 % ve stravování a 5 % vyplývají velkoobchody a maloobchody.

Co kdybychom na letošní výzvu k postu a k postní almužně odpověděli tím, že budeme mít lepší přehled o tom, co všechno máme v ledniče, více zvažovat, co nakoupíme, rozlišovat sdělení „minimální trvanlivost a spotřebujte do...“ a odhadem ušetřené peníze dali do pokladničky?

Je jistě mnoho lidí, kteří potřebují pomoc. Kdo to je v mém okolí? Pokuste se, prosím, vhodnou formou sdělit knězi či místní Charitě, pokud ve Vašem okolí je někdo v nouzi. Pomoci v těžké životní situaci může i Postní almužna. Nabídněte, prosím, postní kasičky i těm, kteří nyní kvůli pandemii do kostela nemohou chodit.

Mons. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc